

Folketingets Sundhedsudvalg

Folketingets Sundhedsudvalg har den 9. oktober 2009 stillet følgende spørgsmål nr. 6 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 6:

'Ministeren bedes oplyse, hvem der har ansvaret for, at en psykisk syg person ikke terroriserer en hel beboelsesblok, så folk føler sig nødsaget til at flytte?'

Svar:

Jeg har til brug for min besvarelse indhentet følgende udtalelse fra Indenrigs- og Socialministeriet:

"I såvel lejeloven som almenlejeloven er der regler, som tager sigte på tilfælde, hvor lejere optræder på en måde, som er til gene for de øvrige lejere i bebyggelsen.

Udgangspunktet for reglerne i lejelovgivningen er, at lejeren skal udvise en adfærd, som er i overensstemmelse med almindelige normer for god opførsel over for naboer og andre beboere i ejendommen.

Er en lejers opførsel i strid med disse normer, har udlejeren af hensyn til de øvrige lejere i ejendommen pligt til at gribe ind overfor den pågældende lejer. Lejelovgivningen indeholder forskellige regelsæt, som udlejeren – alt efter grovheden af overtrædelserne – kan bringe i anvendelse overfor lejere, der overtræder husordenen.

I tilfælde af mindre grove overtrædelser af husordenen kan udlejeren indbringe en sag om overtrædelserne for beboerklagenævnet eller huslejenævnet. Nævnet kan beslutte enten at give lejeren en advarsel om, at fortsatte overtrædelser vil medføre en strengere sanktion, eller beslutte at gøre lejeforholdet betinget af, at lignende husordensovertrædelser ikke sker inden for et år frem i tiden.

I grovere tilfælde af husordensovertrædelser kan udlejeren i stedet vælge at opsige eller ophæve lejeaftalen. En opsigelse eller en ophævelse af lejeaftalen indebærer, at lejeren må fraflytte boligen.

Fraflytter lejeren ikke boligen frivilligt, vil udlejeren kunne være nødsaget til at bede fogeden om at sætte lejeren ud af boligen. Der er imidlertid risiko for, at fogeden afviser at gennemføre en udsættelse af lejemålet, idet sager om lejerens tilsidesættelse af god skik og orden er mere komplekse end sager, der f.eks. drejer sig om manglende betaling af husleje, og vil derfor typisk indebære bevisførelser og andet, som ligger ud over, hvad fogedretten kan behandle. Den slags sager vil derfor skulle indbringes for

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K
Tlf. +45 7226 9000
Fax. +45 7226 9001
E-mail sum@sum.dk
Hjemmeside www.sum.dk

Dato: 30. november 2009
Sags nr.: 0908056
Sagsbeh.: SUMSBPE/Center for
sundhed og psykiatri
Dok nr.: 121184

boligretten, som er en del af domstolssystemet. Af retssikkerhedsmæssige grunde kan lejeren ikke tvangsudsættes af boligen, før sagen er endelig afgjort ved domstolene.

Det kan tilføjes, at der – i forlængelse af den debat, der for nylig blev rejst som følge af en konkret sag fra en almen boligafdeling i Helsingør – er påbegyndt drøftelser med Justitsministeriet om eventuelle justeringer af lovgivningen med henblik på at fremskynde behandlingen af sådanne sager mest muligt.”

Jeg henholder mig til udtalelsen fra Indenrigs- og Socialministeriet og kan derudover oplyse, at det følger af psykiatrilovens regler om tvangsindlæggelse, at i de tilfælde, hvor en person, der må antages at være sindssyg, ikke selv søger den fornødne behandling, har de nærmeste pligt til at tilkalde en læge. Tilkalder de nærmeste ikke en læge, påhviler det politiet at gøre det. Politiet skal så vidt muligt tilkalde den alment praktiserende læge, som den syge sædvanligvis benytter, dennes stedfortræder eller lægevagten i området.

Jeg vil dog understrege, at det er en lægefaglig vurdering, om en person er psykisk syg, og om der eventuelt er behov for indlæggelse, herunder tvangsindlæggelse.

Psykisk syge personer kan ikke tvangsindlægges, med mindre de opfylder psykiatrilovens betingelser for frihedsberøvelse. Det vil sige, at for eksempel en borgers boligforhold ikke kan begrunde tvangsindlæggelse eller tvangsbehandling.

Betingelserne for tvangsindlæggelse følger af psykiatrilovens § 5, hvori det er fastsat, at tvangsindlæggelse kun må finde sted, såfremt patienten er sindssyg eller befinder sig i en tilstand, der ganske må sidestilles hermed, og det vil være uforsvarligt ikke at frihedsberøve den pågældende med henblik på behandling, enten fordi udsigten til helbredelse eller en betydelig og afgørende bedring af tilstanden (behandlingsindikation) ellers vil blive væsentlig forringet, eller fordi den pågældende frembyder en nærliggende og væsentlig fare for sig selv eller andre (farlighedsindikation).

Med venlig hilsen

Jakob Axel Nielsen / Susanne Beck Petersen